

sigte på den situation, hvor afdøde udtrykkeligt har modsat sig, at de pårørende underrettes om sygdomsforløb m.v., men hvor hensynet til andres tarv alligevel berettiger en videregivelse af oplysninger.

I henhold til gældende regler om tavshedspligt kan der som hovedregel ikke videregives oplysninger om en persons dødsårsag og -årsag, herunder oplysninger fra en eventuel obduktionserklæring, fra sygehuset til egen læge eller fra den lokale embedslægeinstitution til egen læge. De pårørende til en afdød har derfor været henvist til at rette henvendelse til sygehuset for at få oplysninger om dødsårsag m.v.

I visse tilfælde vil det imidlertid være den praktiserende læge, der gennem flere år har et nærmere kendskab til patienten, der bedst kan drøfte sygdomsforløbet med de efterladte pårørende. Stk. 2 indbærer derfor en smidiggørelse af gældende lovgivning og giver mulighed for, at oplysninger om sygdomsforløb, dødsårsag og dødsårsag kan videregives fra et sygehus eller en autoriseret sundhedsperson - f.eks. en stedfortrædende læge - til afdødes praktiserende læge med henblik på, at lægen kan orientere de nærmeste pårørende. Den pågældende læge er således berettiget til at kræve oplysningerne udleveret fra sygehuset m.fl., såfremt der foreligger en anmodning herom fra afdødes nærmeste pårørende. Sygehuset vil i denne situation være forpligtet til at udlevere oplysningerne, idet den pågældende læge står inde for, at der foreligger en begæring som nævnt i bestemmelsen. De oplysninger, der kan videregives, vil typisk være epikriser. Videregivelsen må ikke stride mod afdødes ønske - f.eks. fordi afdøde udtrykkeligt inden dødsfaldet har frabedt sig en sådan videregivelse - og hensynet til afdøde eller andre private interesser.

Det forudsættes, at der lokalt søges etableres sådanne procedurer, der kan sikre, at de nævnte oplysninger relativt hurtigt kan fremsendes til den praktiserende læge m.fl., når der er fremsat begæring om at modtage oplysningerne med henblik på, at de efterladte så snart som muligt kan blive orienteret om afdødes sygdomsforløb, dødsårsag m.v.

Bestemmelsen er i øvrigt ikke til hinder for videregivelse, der har hjemmel i anden lovgivning, jf. f.eks. lægelovens § 11 vedr. lægers oplysnings- og indberetningspligt.

Til §§ 29-31

§§ 29-31 skal afløse § 16 a, stk. 2-4, i lov om offentlige myndigheders registre. De særlige formål, hvortil der kan videregives helbredsoplysninger m.v. uden samtykke, er dels konkrete forskningsprojekter (§ 29), dels statistiske og planlægningsmæssige formål (§ 30).

For at der kan videregives helbredsoplysninger m.v. uden samtykke til brug for et biomedicinsk forskningsprojekt, jf. § 29, stk. 1, stilles for det første krav om, at det videnskabelige formål skal være konkretiseret. For det andet skal projektet være anmeldt til det videnskabetiske komitésystem, jf. lov om et videnskabetisk komitésystem og behandling af biomedicinske forskningsprojekter. De forskere, der er ansvarlige for de i bestemmelsen omtalte konkrete forskningsprojekter, vil ofte være læger. Bestemmelsen omfatter imidlertid også forskere med en anden uddannelsesmæssig baggrund end en lægelig, idet der i alle tilfælde skal foretage en videnskabetisk bedømmelse af forskningsprojekter, hvori der gøres brug af helbredsoplysninger om personer. Denne bedømmelse finder sted efter loven om det videnskabetiske komitésystem m.v. Efter denne lovs § 8 påses det bl.a., at projektet efter sit formål og med hensyn til metodik repræsenterer god videnskabelig standard, og at der er tilstrækkelig grund til at gennemføre projektet. Den bedømmelse, der foretages i komitésystemet, har således lighedspunkter med den bedømmelse, der foretages efter § 16, stk. 2, nr. 5, og § 21, stk. 2, nr. 5, i lov om offentlige myndigheders registre, hvorefter forskning skal være af væsentlig samfundsmæssig betydning, for at der kan ske videregivelse af oplysninger uden samtykke.

Efter § 29, stk. 2, kan der endvidere videregives oplysninger om enkeltpersoners helbredsforhold m.v. fra patientjournaler til forskere til projekter, der ikke er omfattet lov om et videnskabetisk komitésystem m.v. I disse tilfælde skal Sundhedsstyrelsen godkende videregivelsen, ligesom styrelsen fastsætter vilkår for videregivelsen. Det forudsættes i bestemmelsen, at forskningen skal være af væsentlig samfundsmæssig interesse for, at Sundhedsstyrelsen kan meddele sin godkendelse til forskningsprojektet. Endvidere må der kun efterfølgende ske henvendelse til de pågældende enkeltpersoner i det omfang, de læger, der har behandlet vedkommende, giver tilladelse hertil. Det forudsættes, at Sundhedsstyrelsen fortsætter den praksis med hensyn til videregivelse og betingelser herfor, som Registertilsynet i dag følger.

Efter § 30 kræves der godkendelse fra Sundhedsstyrelsen til videregivelse af helbredsoplysninger m.v. til brug for statistiske og planlægningsmæssige formål. Sundhedsstyrelsen kan i forbindelse med sin godkendelse fastsætte vilkår for anvendelsen af oplysningerne, f.eks. om sletning, anonymisering eller kryptografering på et nærmere angivet tidspunkt under forløbet. Efter § 30, stk. 2, kan der dog ske videregivelse af helbredsoplysninger til brug for statistiske og planlægningsmæssige formål uden Sundhedsstyrelsens godkendelse, når det følger af lov, at op-